

[Skræppenborg-Nielsen.]

måske grund til her at gøre opmærksom på, at man i Tyskland, hvor man, så vidt jeg er orienteret, naturligvis også gør alt muligt for at sikre disse olieledninger, alligevel i de sidste år har oplevet ikke mindre end 6 rørbrud. Når vi nu ved, at bare én liter olie kan forurene tusinder af liter grundvand, så synes jeg, der er grund til betænkeligheder, og jeg synes, at vi i dette spørgsmål ikke så meget skal tage hensyn til, hvad omkostningerne ved disse anlæg vil blive, men prøve på for grundvandets renheds skyld at sikre os så meget, som det overhovedet er muligt.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen har i sin særudtalelse i betænkningen peget på et problem, som jo reelt er et problem; men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at olieselskaberne, der er ansvarlige for disse tanke og rørledninger, i høj grad er opmærksom derpå, og at der er truffet helt ekstraordinære foranstaltninger for at sikre sig mod, at der skulle blive tilført grundvandet olie. Jeg tror, at risikoen ved disse omfattende foranstaltninger faktisk er elimineret, både for så vidt ångarørledningerne og tankene.

Derimod vil jeg gerne understrege, at der er et andet problem, nemlig de tusinder af olietanke, som i de senere år er nedlagt i jorden i nærheden af husene. Vi har taget spørgsmålet op til behandling i indenrigsministeriet; et udvalg af teknikere arbejder med det, og vi er nødt til at vende tilbage til det; det er et meget stort problem.

Det spørgsmål, det ærede medlem rejser om placeringen af beredskabslagrene, er jeg nødt til at besvare derhen, at jeg ikke kan imødekomme ønsket. Jeg er naturligvis klar over, at ligger disse ledninger eller tanke i nærheden af kysterne, er risikoen mindre; men som jeg understregede, har man taget alle de forholdsregler, man på teknikkens nuværende stadi kan tage for at sikre sig.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg takker ministeren for svaret, og jeg er naturligvis ikke tilfreds med det. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det dog virkelig ikke er muligt at undgå de diagonalledninger, der even-

tuelt kan blive tale om; det er heri, faren efter min opfattelse består. Kan man dog ikke lægge disse olieledninger langs med kysterne, hvor faren absolut er mindst, og så undgå disse diagonalledninger, som sikkert allerede er planlagt? Det vil jeg gerne høre ministerens mening om.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Det drejer sig foreløbig om 3 rørledninger; den ene af dem løber langs kysten, de andre kan ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Rask-Ørsted Fondet (Danmarks internationale videnskabelige fond).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 100) findes i tidenden sp. 3372).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Statens almindelige Videnskabsfond.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 101) findes i tidenden sp. 3372).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om ungdomsskoler og aften-skoler m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 102) findes i tidenden sp. 3382).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om erhvervelse af Gedserbanen.

(Lovforslaget (nr. 108) findes i tillæg A. sp. 1263, fremsættelsen i tidenden sp. 3239).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hørn: Jeg kan anbefale det foreliggende lovforslag, som jo kort og godt går ud på, at man ophæver den lidt ejendommelige ordning, at staten reelt, men ikke formelt, ejer banestrækningen fra Nykøbing Falster til Gedser, der drives efter en koncessionsordning. Denne ordning udløber nu til juli, således at der er mulighed for, at statens ejendomsforhold bringes i orden, og det kan vi anbefale.

Holmberg: Bemærkningerne til lovforslaget om erhvervelse af Gedserbanen er jo egentlig en helt interessant historielæsning. Jeg gad egentlig nok vide, hvor mange der har kendt det ejerforhold, før vi nu har det til debat; jeg kendte det i alt fald ikke.

Vi læser, at regeringen den 23. maj 1873 bemyndigedes til at meddele koncession til anlæg og drift af banen fra Nykøbing Falster til Gedser, og koncessionen blev i 1884 givet til C. F. Tietgen for et tidsrum af 80 år. Men samme etatsråd brød sig åbenbart ikke om at drive jernbaner — han var jo for øvrigt også en dygtig forretningsmand og meget forudseende. Han overdrog koncessionen til et aktieselskab, og dette drev banen i ca. 7 år. Så blev de måske også lidt trætte, og derefter kom DSB ind i billedet. De kan jo køre, selv om det ikke altid går så godt; her er jo som bekendt mange skatteydere bag. Banen blev forpagtet af DSB, og sådan er det nu gået de sidste ca. 80 år. Men koncessionen udløber altså i år den 1. juli, og ministeren anfører nu, at der ikke er tvivl om, at driften skal fortsætte mellem Nykøbing Falster og Gedser, og at det ejendommelige ejerforhold bringes i orden. Jeg vil egentlig umiddelbart give ministeren ret, men jeg har et par spørgsmål i samme anledning.

Vi ved jo, at DSB mange gange anfører, at det er svært at udskille en enkelt strækning drift; det har vi drøftet før, men her må det kunne lade sig gøre. Her har vi en